

proti Rusiji, od koder je kužna bolezen prišla, ampak tudi proti Avstriji. Pravi, da se v Avstrijo vvaža brez zdatne varnosti ruska in rumunska goveja živina. To je sicer nekoliko res, ker Dunajčani zavolj mesa preveč branijo oster zapor ruske in rumunske meje. Vendar zapor nemške meje bi našim živinskim kupcem veliko škodil, cena bi pri govedah znatno pala. Zato bodo ministri naposled vendar prisiljeni mejo proti Rumuniji in Rusiji popolnem zapreti.

\* *Koliko vojsk je Avstrija v 375 letih imela.* Vojni arhiv na Dunaji je izdal jako zanimivo mapo, iz katere razvidamo, kolikokrat se je Avstrija v poslednjih 375 letih z družimi državami tepla. V teh letih je Avstrija svoje sinove vodila 6839krat v boj. V Evropi ni razen Švedske, Norveške in enega dela Rusije nobene zemlje, a v Nemški ne ene kvadratne milje, kjer se ne bi bil avstrijski vojak bojeval. Od 196 vojnih let bojevala se je Avstrija 122krat na svojih tleh ali proti vnanjim ali proti notranjim sovražnikom. Izmed vnanjih sovražnikov so bili Turki, s katerimi je Avstrija največ bojev imela; v 69 vojnih letih je bilo 542 bitk, med temi 22 velikih; v 16 velikih bitkah zmagali so Avstrijci. S Francozi je Avstrija v 85 vojnih letih imela 3454 manjših ali večih bitk, med temi 92 velikih. Z Italijo tolkla se je Avstrija v 26 vojnih letih 22krat v večih, a 741krat v manjših bitkah. S Prusi imela je Avstrija v 150 letih 17 bojev, 15 bitk, 37 obsedanj in 610 manjših bitk. Bojevala se je pa Avstrija tudi še s Španjsko, Dansko, Rusko, Švedsko in Bavarsko. Izgube avstrijske v teh letih, kolikor se dajo dokazati, znašajo: 261 generalov, 17.096 častnikov in 1 milijon in 68.574 vojakov.

### Naši dopisi.

Iz Vidma na Laškem 12. jan. — Pretekli četrtek se je tukaj z lepo svečanostjo obhajal spomin smrti kralja italijanskega Viktor Emanuela. Da Italijani v spominu imajo svojega vladarja, pod katerim so dobili „unito Italijo“, jim pač nihče očitati ne more, al da so se nekateri možiceljni prišedši iz Gorice in Trsta drznili to svečanost oskruniti z zastavami, na katerih smo brali napise „Goricia“, „Trieste“ in „Istria“, to je žalostno znamenje, da izdajalci Avstrije neprenehoma rogovilijo! Čudimo se le, da vlada avstrijska ne seže po radikalnem sredstvu, da bi takemu početju enkrat za vselej konec storila. Naj bi Slovenci se tako igrali z veleizdujstvom, kakor si igrajo goriški in tržaški lahoni, kmalu bi jih imela v pestéh, in nemčurski časniki guali bi po svetu strašansko „hallo“, — če pa goriški in tržaški državljani kaj tacega neprenehoma počenjajo, vse je tiho, kakor da bi nič ne bilo! — Tudi tukaj imamo nenavadno zimo; vsaj uže več let nismo imeli toliko snega kakor letos, sicer pa je vreme rado vsak dan drugače, tako, da se bojimo, da ne dobimo potrebnega ledú.

Iz Ptujja. (*Narodna tukajšnja čitalnica*) v teku predpusta napravi sledeče veselice: 10. jan. „venček“, 26. jan. veliki ples, 9. febr. društveni večer s tombolo, 23. febr. pa ples v šemah; plesa v šemah se smejo le maske proti vstopnemu listu vdeležiti. Vstopni listi dobivajo se v pisarni gosp. dr. Gregoriča.

Novomesto. (*Cerkvene pesmi*.) V tukajšnji tiskarni J. Krajca prišle so ravnokar na svetlo: „Cerkvene pesmi“, mašne, Marijne in sv. Telesa, za mešani zbor, vglasbil P. H. Sattner. Zbirka obsega v lični obliki 16 lahkih, dostojnih pesem; naročeva se pri gosp. J. Krajcu ali pri skladatelju samem v Novomestu, ter stane 50 kr. Kdor pošlje po nakaznici 50 kr., dobi jo franco.

Novomesto. (*Narodna naša čitalnica*) napravi v letošnjem predpustu sledeče veselice: 19. jan. „venček“, 26. jan. tombolo s plesom, 2. febr. „Vodnikovo besedo“, 16. febr. „tibi večer“, 23. febr. „venček“ in 25. febr. „maškarado“.

Iz Kamnika. — Dobili smo tudi mi zdaj advokata, gosp. dr. Pirnat se je pri nas naselil. — Županstvo je posestniku grajščine Zapriške in c. kr. dvornemu tajniku visokospoštovanemu in Slovencem pravičnemu možu gosp. vitezu Schneid-Treuenfeldu podelilo diplomu častnega meščanstva. Prav tako!

Iz Krškega. — 13. dne t. m. je bila nova volitev mestnega župana; gosp. Viljem Pfeifer je bil enoglasno zopet izvoljen.

Iz Bizovika. (*Javna zahvala*.) V občnem zboru čitalnice naše 6. dne t. m., v katerem je bil za predsednika izvoljen gosp. Franjo Bučar, trgovec v Ljubljani, gosp. France Babnik pa za njega namestnika, je bilo enoglasno sklenjeno, gospej Mariji Štefeti, trgovki v Ljubljani, toplo zahvalo izreči za njen trud, ki ga z našo čitalnico ima, da za nas, ker nimamo poštne postaje, radovoljno prejema in oddaja časnike. Hvala lepa! Odbor čitalničin.

Iz Ljubljane. — Jutri prične zbornica poslancev na Dunaji zopet svoje delovanje, ustavljeno po božičnih praznikih. Prva predloga zbornici je berolinska pogodba o turških zadevah. Herbstovci bodo zelo ropotali, da Bosna in Hercegovina, ki ste ustavovercem hud trn v peti, postanete kronovina avstrijska; al — stvar je gotova in berolinska pogodba ostane, kakor je. Za nas je vse druge in velike važnosti to, kako se bode naša (državoppravna) stranka vstopila proti državnemu proračunu (budgetu) za letošnje leto. V vsek ustavnih državah je parlamentarni običaj, da se o obravnavi državnega proračuna vstopijo stranke na svoje stališče: tiste stranke, ki zaupajo ministerstvu, mu dovolijo proračun, — druge pa, ki so ministerstvu nasprotne, ga ne dovolijo. Dovoljenje proračuna je zmirom zaupnica ministerstvu, in to je tudi najvišjemu državnemu faktorju — kroni — merilo, da vidi, koliko zaupanja vživajo ministri pri zastopnikih ljudstva. Ker se je toliko let skoro enoglasno dovoljeval budget, res ni krona nobenega razloga imela, slovó dati Auerspergovemu ministerstvu. Tudi državoppravna opozicija je veliko veliko besedovala proti vladnim predlogom, pa je naposled vendar dovolila budget z izgovorom, da ministerskih predlogov ne bo podreti z ozirom na blagor državi. To pa je le enostranska resnica, kajti posrednje pride dovolitev proračuna vendar le ministerstvu na dobro. Radovedni smo zdaj, ko ima državoppravna stranka cele kupe nasprotstva sedanjemu ministerstvu na srcu, kako bode se vstopila letos?

— Presvitli cesar je na korist loteriji ljubljanske hiralnici in sirotišnici daroval za namizje krasnih porcelanastih posod in pa veliko vazo za izsrečkanje, poleg tega daru pa še 100 gold. iz lastne blagajnice naukazal za nakup sreček.

— (*Mestni odbor*) je v včerajšnji seji izvolil odsek 9 odbornikov, ki naj prevdari in poroča, kako naj bi zastop mestni dostojno čestital spominu sreberne poroke cesarjeve.

— (*Odbor družbe kmetijske*) je imel v nedeljo zopet sejo, v kateri je na drobno razpravljajl nekatere predloge, ki imajo priti v obravnavo občnemu zboru, posebno točka 5., 6., 7. in 8. na 1. strani današnjega lista natisnenega programa. Sklenil je tudi, da po želji sledečelnega odbora pred občni zbor pride posvetovanje o nameravanem potovanji vodje Slapenske vino- in



sadjerejske šole po Dolenjskem. — Za nove ude sta bila sprejeta gosp. J. Wild, c. k. konjiški stotnik žebčarstva v Selu in gosp. Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani.

— (Iz seje deželne odbora dne 10. t. m.) Za take družine, katerih očetje kot rezervisti so še pri armadi v Bosni in Hercegovini, se določi 5. podpora — namreč za mesec januarij v znesku 708 gold. — Za one odgonske postaje, katere ne napravijo in deželnemu odboru ne predložé v potrjenje pogodbe s kakim najemnikom zaradi dajanja hrane za odgonce, se je na podlagi dosedanjih skušinj za opoldansko hrano in za jutranji in večerni kruh odgoncev naredila srednja cena, po kateri se bodo odgonsko-postajskim občinam brez dotičnih pogodb iz deželnega zaklada povračevali stroški za hrano odgoncev. — Mestni občini Kranjski se za leto 1879. dovoli za občinske potrebe pobiranje 20% priklade na vžitnino, — vasém Hraše, Mali otok in Zagon v Postojnski občini pa pobiranje 25% priklade na direktne davke za poplačanje dolžnih stroškov za zidanje ljudske šole v Hrenovicah. — Vsled sklepa 14. seje lanskega deželnega zbora so se glede uradnega jezika pri deželnih uradih sklenile sledeče prenapredbe: 1) vsi deželni uradi imajo v notranji službi v nemškem jeziku uradovati, 2) slovenske vloge se slovensko, nemške pa nemško rešujejo, 3) onim županstvom, ki ne znajo nemškega jezika, se pošiljajo slovenska pisma in poziva, 4) cesarskim gospóskam vsem se ima v nemškem jeziku dopisovati.

— (Družba zdravnikov kranjskih) je v svojem zadnjem občenem zboru zopet izvolila dr. Schifferja za prvomestnika, dr. Valento za zapisnikarja in gosp. Pajhelna za blagajnika.

— Naš rojak baron Josip Žvegelj, sekcijski načelnik v vnanjem Andrassyevem ministerstvu, je dobil za svoje izvrstno delovanje pri berlinskem kongresu red železne krone 1. vrste, s katerim je sklenjen naslov „ekscelenca“ in čast cesarjevega tajnega svetnika.

— „Slov. Narod“ in „Slovenec“ sta bila te dni zasežena. Oba pravita, da ne vesta, zakaj nista v prepoved dejana članka državnemu pravdnistvu dopala.

— (Katol. družba) je, kakor „Danica“ piše, preteklo sredo pričela pogovore, ki imajo biti nadalje vsako drugo sredo o tvarinah, kakoršne tičejo družbino področje. Dr. Čebašek je sprožil besedo o Bosni, da bi bilo treba podpirati zlasti uboge bosanske ubežnike, ki morajo ravno zdaj v največji revščini in mrazu hoditi nazaj v svojo deželo, in pa da bi se moralo še posebej za versko reč kaj storiti. V obéh ozirih se je predlogu pritrdilo. Menili so družniki, naj bi taki, ki utepé, tudi za uboge Bošnjake kaj darovali. Oziroma na katoliško vero pa je sklenjeno, prevz. škofu Strosmajeru, ki je ob enem tudi bosanski škof, za dosedanje prizadevanje poslati zaupnico in ob enem prošnjo za nadaljno neutrudno postopanje v prid katoliške vere v onih deželah.

— Bukvar gosp. J. Giontini je včeraj popoldne, sprehajaje se s svojo hčerko po Latermanovem dvoredu, nagloma za mrtudom umrl. Bil je rajski nevtudljivo delaven in pošten mož, ki je, kolikor je le mogel, tudi slovensko književstvo podpiral. Nenadna smrt njegova je rodovini britek udarec. Bodi mu zemljica lahka!

— Včeraj je umrla, kar se nam ravno poroča, na Ajmanovem gradu pri Škofji Loki, 74letna mati našega narodnega poslanca Otona Detele.

— Mestni magistrat oklicuje, da naj tukajšnji lastniki psov do Svečnice odrajtajo pasji davek po 2 gld., sicer ima konjač pravico vjeti vsacega psa, ki nima za letošnje leto veljavne marke.

— (Zapisniki ljubljanske bolnišnice s svojimi podružnicami) nam kažejo, da je bilo lani v vseh oddelkih oskrbovanih 3785 bolnikov, tedaj 92 več kakor predlanskim. Blaznih (nôrih) je bilo lani sprejetih 107. Izstopilo jih je popolno ozdravljenih ali vsaj zboljšanih (z všteti 49 izpuščenimi neozdravljivimi) 2998, umrlo pa 359, — po takem jih je koncem lanskega leta ostalo v bolnišnici še 428. — Ker je lansko leto po preteku 10letnice iz deželne oskrbe zopet odpadlo 77 najdencev (nezakonskih otrók), jih ima dežela zdaj le še 153 v svoji skrbi, katerih tudi se bode znebila v par letih, in tako deželnemu zakladu odvzelo ono veliko breme, ki jo je vsako leto težilo z več kot 10.000 gold. To olajšanje je zasluga deželnega zbora, v katerem je večina narodnih poslancev bila. — Kakor slišimo, je bolnišnica v nekaterih oddelkih zdaj zopet tako prenapolnena, da bi ne škodovalo, ko bi se poslanec baron Apfaltrern potrudil pogledati nekatere sobe, da bi videl, ali je klic po razširjenji bolnišnice prenapet ali resničen?

— (Poslano.) Dunajska „Presse“ in ljubljanski „Tagblatt“, ki iz narodnih krogov mnogokrat kaj vedeti hočeta, česar ne vé nikdo drug, sta unidan pisarila, da „Matica“ namerava svoje premoženje žrtvovati „narodnemu domu“. To je od konca do kraja laž. Odbor „Matičin“, čeravno kakor vsak pravi domoljub, iskreno želi ustanovo „narodnega doma“, se strogo zaveda svoje odgovornosti o gospodarstvu njenega premoženja in ni sklepal in tedaj tudi ni sklenil ničesar, s čemur bi prestopil pravila društvena. Odboru je dolžnost skrbeti za varnost Matičinega imetja, in kar ukrene, bode ukrenil vselej pravilno kakor dober gospodar, vsaj ima v gospodarskem odseku možé, ki vedó s svojim, temveč pa tudi s tujim premoženjem gospodariti.

Dr. Jan. Bleiweis, Matice predsednik.

— „Slavija“ in „Slovenija“. (Poslano.) Dasi je uže mnogo časa poteklo, odkar je občna zavarovalna banka „Slovenija“ v Ljubljani v likvidacijo stopila, ni se še vendar zavoljo tega popolnem polegla nevolja in razburjenje, katero v mnogih slučajih prehaja na banko „Slavijo“, ker se podobni imeni teh dveh popolnem različnih zavodov preradi zamenjavate. Vsled tega je podpisano glavno ravnateljstvo banke „Slavije“ v Pragi primorano izreči: da banka „Slavija“ ni bila z likvidirajočo banko „Slovenijo“ nikdar v kaki poslovni zvezi in to tem manj, ker ste si te dve zavarovalnici uže po bitstvu različni, kajti banka „Slavija“ je osnovana na podlagi vzajemnosti, banka „Slovenija“ pa je bila ustanovljena na delnice; dalje, da je banka „Slavija“ po Kranjskem, Koroškem, Štajarskem in Primorskem poslovala uže štiri leta, predno je bila banka „Slovenija“ ustanovljena, ter konečno, da je glavno ravnateljstvo banke „Slavije“ v Pragi, ono banke „Slovenije“ pa je bilo v Ljubljani.

Častito občinstvo naj bode zagotovljeno, da si bode podpisano glavno ravnateljstvo, kakor doslej, tako tudi odslej prizadevalo, da vsem opravičenim tirjatvam zadosti ter da se bodo odškodnine točno in brez odloga tudi za naprej izplačevale. — Vsakoršna pojasnila pa podaja na zahtevanje naš glavni zastop v Ljubljani na Dunajski cesti 7.

Glavno ravnateljstvo vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.

Dr. Ivan Jerabek, ravnatelj. Dr. Josip Milde, ravnatelj. Drag. Peter Khcil, ravnatelj. Fr. Novak, glavni tajnik.

— (Poslano.) Častito vodstvo nekdanje banke „Slovenije“ prosimo, naj nam vendar naznani, kaj je z likvidacijo, ker preteklo je zopet leto in dan, pa ni še duha in sluha, kedaj je bode konec?

Več nesrečnih delničarjev.



— Gosp. Bezenšekova knjiga, katera po steno-  
grafskih bilježkah in z uvodom prof. dr. Celestina opi-  
suje „svečanost o priliki 70letnice dr. Jan. Bleiweisa“,  
je došla te dni iz Zagreba v Ljubljano. To vam je  
krasna knjiga, kajti važnega pomena ostala bode za  
zmirom v zgodovini Slovencev. Poleg življenjepisa dr.  
Jan. Bleiweisa in podobe njegove in pa popisa dotičnih  
slavesnosti nahajajo se v njej vsi govori mnogovrstnih  
deputacij in posameznikov, vsi telegrami od blizu in  
daleč, našteje so občine in drugi zavodi, ki so jubilarju  
podelili častne diplome itd., tako, da knjiga ni samo  
zanimiva onim, ki so nazoči bili pri raznoterih sveča-  
nostih, temuč tudi drugim, ki so le slišali o njih.

J. A.

— Ravnokar nam vradna „Wiener Zeitg.“ donša  
iz nenada novico, da naš velespoštovani c. kr. nadzor-  
nik srednjih šol gosp. Jan. Šolar je po sklepu mini-  
sterskem prestavljen v Zader (Zara) v Dalmacijo, —  
bivši zaderski nadzornik gosp. Št. Zarich v Trst, —  
nadzorniku Tržaškemu dr. Gnadu pa je izročeno tudi  
nadzorstvo humanističnih predmetov v srednjih šolah  
na Kranjskem. — Kakošna prekucija! in čemu? Na  
korist šolstvu težko, da.

— „Anastasius Grün. Verschollenes und Ver-  
giltetes aus dessen Leben und Wirken von P. v Radics.  
Leipzig 1879“ — se zove obširna knjiga, ki je vred-  
ništvu iz Lipsika došla od izdatelja g. Herm. Folze. —  
Če tudi grof Anton Auersperg kot politikar nima  
pri nas Slovincih nikakoršnih simpatij, ker je bil hud  
nasprotnik narodni ravnopravnosti Slovencev, nam je  
vendar on kot slavljani Anastazij Grün tudi zani-  
miva oseba zato, ker je nemškemu svetu s prevodom  
množih slovenskih pesem v nemški jezik nehoté poka-  
zal, da so veliko vredne pesmi slovenskega naroda,  
katerega jezik je v deželnem zboru zmirom na stran  
tišal zato, ker je njegovi propagandi za glorio „Germa-  
nije“ na poti. Kot pesnik je vendar Anastazij Grün  
zmirom rad občeval s slovenskimi pesniki (s Pre-  
šernom, St. Vrazom itd.) in ker nam Lipska knjiga  
marsikaj o tem odkriva, kar je malo ali dosihmal celó  
neznano bilo, zato smo g. Radicsu hvaležni, da je s  
to knjigo zopet opozoril gospode zunaj „v rajhu“ na to,  
da so Slovenci bili in da smo še dandanes prav živi  
na svetu, ne da bi zaničevali nemščino, ampak da si ne  
damo vzeti lepega svojega jezika in pravic njegovih.  
Ker razen tega, da nam pl. Radics s toplo besedo opi-  
suje našega velecejenega g. Josipa Cimpermana pod  
naslovom „der Musensohn im Rohrsessel“, obsega knjiga  
marsikaj interesantnega in podučnega (opomini Anasta-  
zija Grūna: „kakošne igre naj se nikar ne prinašajo  
na slovenski gledališki oder“, so prevdarka vredni)  
zato nam je „Anastasius Grün“ dobro došel.

### Novičar iz domačih in tujih dežel.

*Z Dunaja.* — Danes se je pričel zopet državni  
zbor tukajšnji, 20 dne. t. m. pa ogerski. Prva predloga  
je berlinska pogodba; Herbstova resolucija, ki  
odločno obsoja celo zasedno politiko in daje o tem ne-  
zaupnico Andrassyu, bo vnela živahno borbo. Radovedni  
smo, kako se bode držala državopravna stranka, konser-  
vativni Nemci in Poljaci, ki sicer ne odobrujejo politiko  
vnanjšega ministerstva, pa mu o zasedi Bosne in Her-  
cegovine ne morejo izreči nezaupnice.

— Sprava Čehov in Nemcev na Českem stoji  
še zmirom na dnevnem redu, to je na papirji. Mi ra-  
dovedni zmirom stikujemo po različnih časnikih, da bi

našli, kaj ima podloga biti tej spravi, al nikjer ne  
najdemo nič jasnega gotovega, zmirom le lepe be-  
sede med novo „Presse“ in českimi časniki, med tem  
ko oficijozna stara „Presse“ zahteva brezpogojno pokornost  
Čehov. Da bi Čehi zadovoljni bili samo s poplno ob-  
veljavo § 19. temeljnih postav in pa s premembo volil-  
nega reda, ne moremo si nikakor misliti; vsaj je dr.  
Rieger v adresi, predloženi pa ne sprejeti v zadnjem  
deželnem zboru, povdarjal „posredovanje krone“, ko  
tretjega ustavnega faktorja, kateremu gre odločilna be-  
seda, to pa je vse kaj družega, ker presega okvir ob-  
stoječe ustave, na kateri jezdijo ustavoverci.

*Iz Samabora.* — Slavnoznan glasbenik Ferdinand  
Wiesner-Livadić je 9. dne t. m. umrl 80 let star.  
Pogreb njegov 11. dne t. m. je bil jako slovesen. Ime  
Livadićevo živelo bo na veke med Hrvati, kajti  
pesmi njegove popevajo se povsod po domovini. Lahka  
mu zemljica!

*Iz Dalmacije.* — Baronu Karolu Švarcu, ki ima  
uže dovoljenje za stavbo železnice po Bosni in Hercego-  
vini, je trgovsko ministerstvo dovolilo priprave delati za  
dalmatinsko-bosniško železnico, to je, od Spljeta  
in Kleka na dalmatinsko-hercegovinski meji proti Imot-  
skemu in Metkoviću.

*Francosko.* — Po novih volitvah poslancev se je na  
videz vtrdila zopet republika na Francoskem. Na videz  
— pravimo — kajti Francozi se radi dolgočasijo z eno  
rečjo, ki jo imajo, in zahtevajo kmalu kaj družega.  
Konservativni predsednik (vladar) Mac-Mahon žuga z  
odstopom, če mu zbornica vrže Dufaurevo ministerstvo.

*Iz Berolina.* — Bismark, „mož železa in krvi“, hoče  
zdaj tudi pod kazen djati državne poslance, ki se v  
zborni pregrešijo z nespodnimi, kazni vrednimi govori.  
Osnovel je zato postavu z 12 ostrim §. Zdaj uže samo  
njemu preseda liberalizem.

*Srbija.* — Iz Beligrada dohajajo poročila, da srbska  
vlada ne dopušča, da se v ondašnjih šolah vpelje ruski  
jezik. Težko nam je vrjeti, da je to istina!

*Iz Sarajeva.* — Pod upravo vojvoda Würtem-  
berga je pričela tukaj nova vlada svoje delovanje  
o zadevah notranje uprave, pravosodja in financ. — V  
bosniške in hercegovinske ljudske šole, katerih je do-  
zdaj celó malo, vpeljale se bodo hrvatske in srbske  
knjige, ki so v založbi šolskih knjig tiskarne na Du-  
naji. — Strašno dragino lesa delajo tukaj oderuhi; tovor  
(to je, 180 naših funtov) velja 4 gold. Drva so tako  
draga, da so nekateri tukajšnji peki nehali kruh pēči.  
Armado poveljstvo se posvetuje, kako bi se dalo takemu  
oderuštvi v okom priti. — Kmetje čedalje manj živeža  
(poljskih pridelkov) vozijo na sejm zato, ker špekulanti  
hodijo po kmetih cele dežele, nakupujejo po nizki ceni  
kar le morejo, potem v Sarajevu silno drago prodajajo.

*Iz Bosne.* — Tukaj ni vse tako mirno in lepo,  
kakor se dela, če je res, kar se iz Kulen Vakufa tele-  
grafuje dunajskim in ogerskim časni-kom, ki poro-  
čajo, da so tu in v Petrovcu pri Turkih našli obilo  
orožja skritega.

### Žitna cena

v Ljubljani 11. januarja 1879.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 6 fl. 50. — banaške  
8 fl. 43. — turšice 4 fl. 60. — soršice 6 fl. 80. — rži 4 fl. 34. —  
jemena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 5. — ajde 4 fl. 50. — ovsa 3 fl.  
60 kr. — Krompir 3 fl. 21 100 kilogramov.